

ugifte Kvinder og deres Børn hævdede i ethvert Fald i det væsentlige.“ Denne Bemærkning tiltaler mig ogsaa. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Saksjøbing, som mener, at det vil være formaalstjenligt eller rigtigt at holde paa dette Hemmelighedskræmmeri. Det ærede Medlem kom heller ikke med noget Bevis i saa Henseende. Det har i de allersidste Dage vist sig at være i højeste Grad uheldigt at have dette Hemmelighedskræmmeri, og det er i det hele taget urigtigt, forekommer det mig, at der skal sættes Børn i Verden og saa berøves dem Ret til at kunne faa at vide, hvem deres Forældre ere. Det forekommer mig at være noget forkert, og det bør rettes, hvorfor jeg ogsaa er den højtærede Minister taknemmelig for, at han har rørt ved denne Sag. Det staar for mig saaledes, at det er noget, vi maa bort fra. — Naar man læser Anmærkningen igennem, kan det ikke bestrides, at man kommer til at nære nogen Frygt for, ihvorvel det er et stort Fremskridt, der her bydes, at det dog i Virkeligheden ikke er stort nok. Det forekommer mig, at man gennem Anmærkningerne ligesom kan skimte, at det, til Trods for den store Udvidelse, ikke vil vare længe, før Hospitalet bliver overfyldt og faar Mangel paa Plads. Det maa imidlertid indrømmes, at Udvidelsen, som foreslaas, vil have stor Betydning for den videnskabelige Side af Sagen, men med den store Udvidelse, som foregaar for Københavns Vedkommende og med den store Befolkningstilvækst, som finder Sted, vil det ikke vare ret længe, inden det vil vise sig, at Udvidelsen vil være for ringe, saa at en større Udvidelse sikkert havde været paa sin Plads. Det lader sig nu ikke gøre paa den til Bygningen bestemte Grund, for saa vidt som der skal være nogen Plads til senere Udvidelser. Det forekommer mig ogsaa, at selve Ministeren, eller hvem der nu har udarbejdet Motiverne, har haft en Følelse i den Retning. Der staar saaledes i Motiverne, efter at det er meddelt, hvorledes det stiller sig med Sengepladserne, at der „op til den store Sygesal støder 2 mindre Sygestuer hver med 4 Senge og en Stue med en Seng. Denne sidste Stue er særlig beregnet for Børn og forskellige af Hospitalets Funktionærer“. Det forekommer mig at være uhyre lidt, som der foreslaas til Brug i den Retning: en eneste Stue med en eneste Seng. Det synes mig at tyde paa, at der allerede er for lille Plads. Det kan jo være, at man kan blive overbevist om,

at det vil være tilstrækkeligt, men det synes ganske sikkert kun at være lidt, at beregne en Seng for Børn og forskellige af Hospitalets Funktionærer. Endvidere er der en anden Bemærkning, der siger, at for Fællesstuernes Vedkommende er der et mindre Antal Kubikfod Luft for hver enkelt Patient end paa Enestuerne. Det er vel ogsaa af Hensyn til den indskrænkede Plads, thi det er dog givet, at de Patienter, der ligge paa Fællesstuer, have lige saa stort Krav paa og Brug for Luft som de, der ligge paa Enestuer. Jeg gaar ud fra, at de, der komme til at ligge paa Enestuer, ikke bør have flere Kubikfod Luft end de, der ligge paa Fællesstuer. Dette er sikkert sket af Hensyn til at indskrænke Pladsen saa meget som muligt, hvad jeg anser for at være uheldigt.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til den Situationsplan, som foreligger. Man ser deraf, at der i Modsatning til den for 2 Aar siden forelagte Plan paa denne Plan er foreslaaet 6 Overlægeboliger. Det staar for mig at være noget rigeligt. Paa den forrige Plan fandtes der kun Bolig for 2 Overlæger; paa denne Plan er disse Boligers Antal mere end fordoblet. Hvad der kan tale derfor, turde jeg maaske udbede mig en Forklaring for af den højtærede Minister. Naar man gaar ud fra, at man i Forvejen har saa indskrænket Plads, synes det mig, at det næsten er at flutte sig med Pladsen, naar man skal have disse separate Boliger til Overlægerne. Hvis det er formaalstjenligt, nødvendigt og heldigt, at disse Overlæger komme til at bo paa selve Hospitalet — hvilket jo ikke har været Skik og Brug tidligere, saa vidt jeg ved, er det heller ikke ved noget andet Hospital saaledes; der er i Reglen kun Bolig til 1 Overlæge — vilde det saa ikke være muligt, at de kunde bo i en og samme Bygning og ikke hver have en Separatbolig; thi det vil jo forøge Udgiften ret betydeligt. Der findes endvidere paa Planen en „Stald for Overlæger“. Jeg ved heller ikke, om det er nødvendigt, at Overlægerne paa Hospitalet skulle have Stald; ogsaa denne Bekostning kunde muligvis spares. Saa vidt mig bekendt, køre Overlægerne ikke saa meget i deres eget Køretøj som i lejede. Jeg ved heller ikke, om Udgifterne ved denne Stald skulle afholdes af Hospitalet, eller om Overlægerne overhovedet skulle have nogen Udgift af den. Jeg kunde ogsaa ønske at faa at vide, om der ydes nogen Godtgørelse for Boligen eller Stalden, derom kan man heller ikke faa noget ud af Anmærkningerne. Der er og-